

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עשה לך רב

קובץ מיוחד בקשר עם סיום ז' ימים מה' טבת
- אודות ההוראה "עשה לך רב" -

גליון כא
שנה עשירית

לעמוד ל"מבחן" בנוגע למעמדו ומצבו

טוב ונכון ביותר, שכל אחד ואחת מישראל - האנשים והנשים, כולל ילדים וילדות קטנים - יקיים את הוראת המשנה "עשה לך רב" (ובנוגע לנשים ובנות - בל' דאמרי אינשי "משפיעות"), עי"ז שילך מזמן לזמן למי שגדול הימנו ("רב"), על מנת (ובאופן) לעמוד ל"מבחן" בנוגע למעמדו ומצבו בלימוד התורה, בנתינת הצדקה, ובכללות הנהגתו בעבודת ה', גם בעניני הרשות, "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", אשר, עי"ז יקבל את ההוראה וההדרכה הנכונה (ללא השוחד דקרבת עצמו), ומה גם שעצם הידיעה שמזמן לזמן יצטרך לתת "דין וחשבון" לבשר ודם, תפעל אצלו להיטיב את הנהגתו, ולהוסיף בכל עניני טוב וקדושה.

(משיחת ש"פ דברים תשמ"ו,
נדפס בלקו"ש חכ"ט ע' 742)

יוצא לאור ע"י:

"ועד חיילי בית דוד"
בית משיח, בית היינו

770 איסטערן פארקווי,
ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או הצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,
ניתן לפנות לדוא"ל: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:
groups.google.com/group/vaad770.

**אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה**

לקראת ש"פ ויחי, סיום ז' ימים (היקף שלם) מיום ה' טבת - היום בו "דידן נצח" באופן גלוי לעיני כל העמים (כבית המשפט הפדרלי) בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאינו שבספריית ליובאוויטש", הננו מוציאים לאור קובץ "עשה לך רב" - ובו:

שיחת י"ב טבת ה'חשמ"ז - מוגה, שנאמרה בקשר עם מלואת ז' ימים לה' טבת - דידן נצח, בה מדובר אודות תחילת ההכנה ליו"ד שבט, "שלושים יום לפני החג", בפרט ע"י קיום הוראת המשנה "עשה לך רב" - מובא במלואת 25 שנה לאמירת השיחה.

הטעם שנתן כ"ק אד"ש לקשר את ההכנה עם ההוראה "עשה לך רב", כיון "שהרי אינו יכול לסמוך על עצמו לקבוע אם ההכנה שלו היא "כדבעי לי למיעבד" או שעדיין יכול להוסיף עוד יותר, ולכן, עליו לשאול ולהתדבר בכל זה עם ה"רב",

כמו"כ ביקש בקשה מיוחדת כי "כל אחד ואחת מהעומדים לבחינות הנ"ל, יתן רשות ל"רב" הבוחן, להודיע לי ע"ד תוצאות הבחינות, וכאו"א מהרבנים הבוחנים, ימסור הדו"ח מכל אלו שנבחנו על ידו - שכן, ידיעה זו מההודעה לעוד מי שהוא עד"ז תפעל להוסיף עוד יותר בכל עניני ההכנה, כדי שלא יתבייש, ח"ו, בתוצאות הבחינות, אלא אדרבה, באופן ד"מצוה לפרסם עושי מצוה".

הוספה: לחביבותא דמילתא הבאנו כמה צילומי כתי"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בהם מדובר אודות ההוראה הנ"ל ד"עשה לך רב".

בתקווה ובביטחון כי הקריאה בקובץ זה תוסיף במרץ ובהתמסרות של כאו"א מאנ"ש ותלמידי התמימים לשליחות היחידה שנתרה, "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", באופן שיהא המכה בפטיש שיפעל תיכף ומי"ד ממ"ש שנחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה ל"דידן נצח" האמיתי והמושלם על הגלות, ונכריז לפניו כולם יחדיו, בקול גדול ובשמחה עצומה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"
770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ועש"ק פ' ויחי ה'תשע"ב - ביאת משיחא
שנת הק"י להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וס"א שנה לנשיאותו
עשרים וחמש שנה ל"דידן - דהספרים - נצח!

להתחיל להתכונן

30 יום לפני החג...

מובן, שמצד גודל חשיבות הענין צריכה להיות "הכנה", עד להכנה רבה כאמור, שלושים יום לפני החג... • כדאי ונכון, שבמשך שלושים ימי ההכנה אלה, יעבור כאו"א "בחינות" אצל ה"רב" שלו • משיחת אור ליום ג' פ' ויחי, י"ב טבת* ה'חשמ"ז - בביהכנ"ס, לאחרי תפלת ערבית - • במלואת 25 שנה לאמירת השיחה

משיח צדקנו בקרוב ממש.

ולכן, בעמדנו בסמיכות ליום ההילולא שלו, יום סגולה, אשר, "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה . . ופועל ישועות בקרב הארץ", יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בקיום הוראתו "עמדו הכן כולכם", עי"ז שמסיימים "לצחצח את הכפתורים".

ומובן, שמצד גודל חשיבות הענין צריכה להיות "הכנה", עד להכנה רבה כאמור, שלושים יום לפני החג.

ב. והנה, הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר ע"ד צחצוח הכפתורים - נתפרשה על ידו בריבוי מאמריו שיחותיו ומכתביו, וריבוי גדול מהם נתפרסמו גם בדפוס,

א. בהמשך להמדובר לעיל ע"ד ההכנות ליום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר ביום העשירי ("העשירי יהי' קודש") לחודש שבט, החל מ"שלושים יום לפני החג" ההילולא, עשירי בטבת, "יום רצון לה" - יש להוסיף ולזרו ("אין מזרזין אלא למזרזין") ובפרט בנוגע לענינים דמעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

ובהקדמה:

ידועה הכרזת כ"ק מו"ח אדמו"ר לכל אחד ואחת מבני, החל מההולכים ב"דרך ישרה אשר הורנו מדרכיו . . (ו)אורחותיו" - "עמדו הכן כולכם", מכיון שכבר סיימו את כל הענינים,

מלבד "צחצוח הכפתורים" ("צופצן די קנעפלאך"), כדי להיות מוכנים בתכלית השלימות, עד להידור ביופי, לקבלת פני

(* סיום ז' ימים (היקף שלם) מיום ה' טבת - היום בו "דידן נצח" באופן גלוי לעיני כל העמים (בבית המשפט הפדרלי) בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאינו שבספריית ליובאוויטש.

נכון לפרט ולפרש ענין מסויים שבו תהי' (עיקר) ההכנה לעשירי בשבט, שאז, נקל יותר לקבל החלטה טובה בזה, ולקיימה בפועל תיכף ומיד. ולכן, הצעתי ובקשתי...

בנפש" (נוסף על הקביעות בזמן כפשוטו), עד כדי כך, שבזמן המוקדש ללימוד התורה הרי זה באופן ד"תורתו אומנותו", היינו, שאז אין בעולמו שום דבר מלבד לימוד התורה.

ובנוגע לפועל:

בימים אלה יוסיף כאו"א בלימוד התורה - הן בעלי עסק (רוב ישראל), שיוסיפו עוד יותר בקביעות עתים לתורה, הן בכמות הזמן והן באיכות הלימוד, והן (עאכו"כ) יושבי אוהל, שכל ענינם הוא לימוד התורה, הרי בודאי שצריכים להוסיף ביתר שאת וביתר עוז (הן בכמות והן באיכות) בלימוד התורה.

ובתורה גופא - הן נגלה דתורה, והן פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות, לימוד כתבי החסידות כו', כולל גם הענין דהפצת המעיינות חוצה¹,

1) שעל זה ה', כנראה, העגמ"נ וכו', אך ורק נסיון מלמעלה, וגם מל' נס והרמה בכל בגו"ר - ע"ד והאלקים ניסה את אברהם, ובמילא, צריך להוסיף בזה ביתר שאת וביתר עוז (ראה שיחת ה' טבת ס"ד ואילך).

[ובמילא, יכול כאו"א לעיין בפנים - לשון הרב", ובאופן ד"אותיות מחכימות"],

והנקודה הכללית שבהם - להוסיף ולהרבות בלימוד התורה, בקיום המצוות בהידור, החל ממצות הצדקה, ולעסוק (כל חד לפום שיעורא דילי') בעבודת התפלה, כמבואר בארוכה ובפרטיות בכו"כ מקומות:

אבל אעפ"כ, טוב ונכון לפרט ולפרש ענין מסויים שבו תהי' (עיקר) ההכנה לעשירי בשבט, שאז, נקל יותר לקבל החלטה טובה בזה, ולקיימה בפועל תיכף ומיד.

ולכן, הצעתי ובקשתי, אשר, במשך כל יום ויום משלושים ימי ההכנה לעשירי בשבט - יוסיף כל אחד ואחת, כולל גם קטנים וקטנות, (א) בלימוד התורה, (ב) ובנתינת הצדקה (בהוספה על לימוד התורה ונתינת הצדקה לפנ"ז).

ג. ובפרטיות יותר:

כללות ישראל - נחלקים לב' סוגים, ישכר וזבולון: ישכר, יושבי אוהל, שעיקר עבודתם בלימוד התורה, ובאופן (דוגמת) "תורתם אומנותם", מכיון שאינם צריכים לדאוג לפרנסה כו'. וזבולון, בעלי עסק, שעיקר עבודתם בקיום המצוות ומעשים טובים, החל ממצות הצדקה וגמ"ח, כללות כל המצוות."

אבל כמפורסם, כאו"א מישראל, הן אלו השייכים לישכר והן אלו השייכים לזבולון,

וכל זה - גם בנוגע לקטנים וקטנות לפני בר־מצוה ובת־מצוה, הן בנוגע ללימוד התורה, והן בנוגע ל(חינוך ב)מצות הצדקה.

ד. וכדי להקל עוד יותר בקיום כל הנ"ל, כולל ע"י ביטול המניעה והעיכוב והבלבולים מצד היצר דהיפך הטוב - יש להוסיף ולקשר גם זה עם המדובר בארוכה כו"כ פעמים ע"ד הוראת המשנה "עשה לך רב":

בודאי קיים כאו"א (אנשים ונשים, וגם קטנים) את הוראת המשנה "עשה לך רב", ומינה לעצמו רב [רבו שמלמדו תורה, ומי שקיבל על עצמו להדריכו בעניני מוסר כו'] כדי להתדבר עמו כו', ולהבחן אצלו מזמן לזמן, בכל הקשור למעמדו ומצבו בעבודת ה'.

ולכן, מן הראוי שגם פרטי ההכנות לעשירי בשבט יהיו באופן ד"עשה לך רב" - שהרי אינו יכול לסמוך על עצמו לקבוע

בודאי קיים כאו"א (אנשים ונשים, וגם קטנים) את הוראת המשנה "עשה לך רב", ומינה לעצמו רב [רבו שמלמדו תורה, ומי שקיבל על עצמו להדריכו בעניני מוסר כו']

ההוסיף בצדקה וגמ"ח, הן צדקה גשמית כפשוטה, והן צדקה רוחנית, עשיית טובה ליהודי בגשמיות, ובפרט ברוחניות, ע"י הפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה.

וכאמור, שענין זה שייך לכל אחד ואחת, גם לנשים, הן בנוגע ללימוד התורה - ובפרט ב"הלכות הצריכות להן לידע אותן כו" (כולל לימוד החסידות, לימוד הענינים דאמונת ה' ויחודו, אהבתו ויראתו כו', מצוות ש"חיובן תמידי לא יפסק מעל האדם (הן אנשים והן נשים) אפילו רגע בכל ימיו"), והן בנוגע לנתינת הצדקה,

לעשות כל התלוי בו בענין זה

דובר לאחרונה אודות הוראת המשנה "עשה לך רב", ובקשתי ב"בקשה נפשית" שכאו"א יעשה כל התלוי בו בענין זה, לכל לראש, בנוגע לעצמו, ונוסף לזה, גם בנוגע לזולת, "ואהבת לרעך כמוך", ע"ז שיפרסם הוראה זו בכל מקום שידו מגעת.

ואכן, אצל כמה וכמה - התקבלו הדברים, אבל, אין זה מספיק עדיין למספר, בכמות, של אלו שהיו יכולים וצריכים לקבל את הדברים.

ולכן, יש להזכיר ולעורר עוד הפעם ע"ד החיוב, וגם הזכות, לקיים הוראה זו, כאמור, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת, לפעול על אחרים שגם הם יקיימו את הוראת המשנה "עשה לך רב".

(ליל ג' דחג הסוכות תשמ"ז, התועדויות ח"א ע' 702)

פירסום ההוראה - בקשה נפשית...

ויש להוסיף ולהדגיש ע"ד גודל החשיבות והצורך כו' . . ולכן, הצעת י ובקשתי - בבקשה נפשית (ועוד יותר מזה, אלא שאין בידי לע"ע ביטוי מתאים יותר כו') - שיפרסמו את הדברים בכל מקום ומקום . . שכדאי ונכון ביותר, אשר, כל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף, יקיימו את הוראת המשנה "עשה לך רב", ומזמן לזמן יבואו אליו כדי לעמוד ל"מבחן" בנוגע למעמדם ומצבם בעבודת ה'.

(משיחת ש"פ דברים תשמ"ו)

וזאת למודעי: כל אלו ששמותיהם לא יגיעו לקראת סיום עשרה ימים, וכן לקראת סיום עשרים ימים, ולסיום כל השלושים יום, בעשירי בשבט - הרי, פירוש הדבר הוא, שלא קיימו הנ"ל, שלא נבחנו אצל ה"רב" ג"פ במשך שלושים ימי ההכנה.

1. ויש להוסיף בזה: הצעה הנ"ל היא - לכל אחד ואחת, הגדולים עם הקטנים, מאנשי שלומינו דנשיאינו ממשיכי אדה"ז, כולל - אלו שיצטרפו מחר להיות מאנ"ש, וכן אלו שסוכ"ס יפעלו עליהם להיות מאנ"ש,

כלומר, ענין השייך לכאו"א מישראל - כידוע פתגם רבינו הזקן שתורת החסידות אינה ענין השייך לחוג או מפלגה מיוחדת, כי אם, נחלת כל ישראל, וכ"ק מו"ח אדמו"ר הכריז ופירסם

כל או"א מהעומדים לבחינות הנ"ל, יתן רשות ל"רב" הכוחן, להודיע לי ע"ד תוצאות הבחינות, וכאו"א מהרבנים, ימסור הדו"ח מכל אלו שנבחנו על ידו

אם ההכנה שלו היא "כדבעי לי" למיעבד" או שעדיין יכול להוסיף עוד יותר, ולכן, עליו לשאול ולהתדבר בכל זה עם ה"רב".

וכדאי ונכון, שבמשך שלושים ימי ההכנה אלה, יעבור כאו"א "בחינות" אצל ה"רב" שלו, [תלמידי הישיבות (ויושבי אוהל בכלל) - אצל ה"ראשישיבה" וכיו"ב, בעלי עסק - אצל ה"רב" שמינו עליהם, הנשים - אצל ה"משפיעות" שלהן, ועד"ז בנוגע לקטנים וקטנות - אצל ההורים, או המורים ומורות, מדריכים ומדריכות].

ובזה גופא - ג' בחינות, בחינה א' לאחרי כל עשרה ימים, כדי לראות עד כמה הכין עצמו בעשרה ימים ראשונים, מעשירי בטבת עד לעשרים בו (ובהם גופא - הוספה מיום ליום), שע"ז יוסיף עוד יותר בכל עניני ההכנה במשך עשרה ימים הב', מעשרים בטבת עד ר"ח שבט, עד לשלימות ההכנה בעשרה ימים הג', מר"ח שבט עד לעשירי בו, "העשירי יהי קודש".

ה. ועוד בקשה בענין זה - כדי להוסיף בזירוז הענין:

כל אחד ואחת מהעומדים לבחינות הנ"ל, יתן רשות ל"רב" הכוחן, להודיע לי ע"ד תוצאות הבחינות, וכאו"א מהרבנים הבוחנים, ימסור הדו"ח מכל אלו שנבחנו על ידו - שכן, ידיעה זו מההודעה לעוד מי שהוא עד"ז תפעל להוסיף עוד יותר בכל עניני ההכנה, כדי שלא יתבייש, ח"ו, בתוצאות הבחינות, אלא אדרבה, באופן ד"מצוה לפרסם עושי מצוה".

שעתה הגיע הזמן לכך, היינו, שתורת החסידות היא נחלת כל ישראל בפועל ובגלוי, ובמילא, כאו"א מישראל הם "אנשי שלומינו".

ז. ויה"ר שכל האמור לעיל ע"ד הכנות לעשירי בשבט יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, כולל - שיעשו כל זה מתוך שמחה וטוב לבב, "טוב לב

משתה תמיד", אשר, השמחה תוסיף עוד יותר בהצלחת הענין (כנראה במוחש).

ובכל זה - ע"פ ההוראה (ונתנית"כח) בשיעורי חומש דימים אלו: השיעור דיום שני (בקדשים הלילה הולך אחר היום), שסיומו וחותרו "יידגו לרוב בקרב הארץ" - שגם "בקרב הארץ" (תחתון שאין למטה

כ"ק מו"ח אדמו"ר הכריז ופירסם שעתה הגיע הזמן לכך, היינו, שתורת החסידות היא נחלת כל ישראל בפועל ובגלוי, ובמילא, כאו"א מישראל הם "אנשי שלומינו"

ממנו) נעשה הענין ד"וידגו", היינו, שהעסק בלימוד התורה הוא כמשל דגים שבים שכל חיותם אינה אלא בים, ונוסף לזה, "כדגים הללו שפרים ורבים ואין עין הרע שולטת בהם", "מזרעא דיוסף (כ"ק מו"ח אדמו"ר, ששמו הראשון יוסף) קא אתינא דלא שלטא בי' עינא בישא".

והשיעור דיום השלישי (שהתחלתו בלילה זה, היום הולך אחר הלילה"), שסיומו וחותרו "אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי" - "חכמתי (תורה) ותפלותי", "בצלותי ובבעותי", כולל ובמיוחד - התפלה הפנימית והעיקרית - "עד מתי קץ הפלאות", "עד מתי . . יחרף צר" (לאחרי ש"חרפו עקבות משיחך", רחמנא ליצלן, די והותר), ובודאי שהקב"ה מקיים תפלה ובקשה זו - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא דעשירי בשבט עמהם, היינו, שמלבד הענין ד"ויחי יעקב" עי"ז ש"זרעו בחיים", נעשה "ויחי" כפשוטו, נשמה בגוף גשמי ממש, ותיכף ומיד "מיד הן נגאלין", בהתחלת השלושים יום, ובדרך ממילא נחגוג את העשירי בשבט ביחד עם בעל ההילולא, ומשיח צדקנו בראשנו, בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, ובבית המקדש (השלישי), שעומד בנוי ומוכן ומשוכלל למעלה, ותיכף ומיד יורד ומתגלה למטה, במהרה בימינו ממש.

• • •

ציווי כללי

ומובן שציווי זה אינו רק ציווי פרטי, בתוככי שאר כמה וכמה ציוויים, כך, שאינו יודע באיזה ענין להתחיל, ובמילא, יכול לדחות את קיום הציווי לאחר זמן, כי אם, ציווי כללי, וציווי ראשון הקודם לכל שאר הציוויים (שעל ידו יכול להיות קיום שאר הציוויים כדבעי), להיותו ענין הנוגע בכל יום ויום, ובכל יום גופא - בנוגע לכל ריבוי הענינים דעבודת היום, "כל יומא ויומא עביד עבדתי", החל מנט"י שחרית, ולפנ"ז - אמירת "מודה אני", ולפנ"ז - "יעור משנתו".

(ליל ג' דחג הסוכות תשמ"ז,
התוועדות ח"א ע' 802)

– השלמות לשיחה דלעיל (מה'בלתי מוגה') –

בס"ד, בנוגע לבחינות דתלמידי הישיבה:

בא' הפעמים שנתקבלה רשימה מהציונים בבחינות, מצויין מאוד, מצויין, טוב וכיו"ב, כאו"א לפום שיעורא דילי' – הי' גם סוג חדש של "ציון" שלא שערום אבותינו: "לא הי' מוכן לבחינה!"...

מעולם לא נשמע שתלמיד ישיבה לא יהי' מוכן לבחינה! הרי אתה לומד בישיבה – אז מה פירוש שאינך מוכן לבחינה אם למדת אם לאו?!

הסבירו לי – מכיון שרוצים "ללמד זכות" על כל ישראל – שהכוונה היא שלא הי' מוכן לבחינה על ענין פלוני שעליו התקיימה הבחינה, להיותו "שקדן עצום", שהי' שקוע לגמרי בחלק אחר בתורה!

בא' הפעמים שנתקבלה רשימה מהציונים בבחינות, מצויין מאוד, מצויין, טוב וכיו"ב . . הי' גם סוג חדש של "ציון" שלא שערום אבותינו: "לא הי' מוכן לבחינה!"...

ובכן, בתור לימוד זכות – הרי זה לימוד זכות טוב, ובודאי מתאים אל האמת וכו', אבל אעפ"כ, מכיון שמדובר אודות מעמד ומצב מיוחד, לכן, מבקשים מכבודם של אותם "שקדנים" השקועים בחלק מסויים בתורה, שיקבעו זמן גם ללימוד ענין מיוחד בתורה, בתור הכנה ליום ההילולא דעשירי בשבט (כפי שישערו שבעל ההילולא הי' רוצה שילמדו גם ענין מסויים זה), כדי שיהיו מוכנים לבחינה הראשונה, לאחרי עשרה ימים (לפי ערך השלימות דעשרה ימים אלו), ועד"ז לקראת הבחינה לאחרי עשרה ימים השניים (בשלימות נעלית יותר), עד לסיום שלושים ימי ההכנה, בערב יו"ד שבט (בתכלית השלימות).

•

בס"ה, אלו ששמותיהם לא יגיעו כו', יתפרש שלא קיימו כו':

יכול כאו"א לבחור לעצמו איזה רב שירצה – ע"ד "לעולם ילמד אדם במקום שלבו חפץ", אבל, מישוהו מוכרח להכניס את שמו בא' הרשימות.

ואם שמו לא מופיע באף א' מהרשימות – הרי זו הוכחה שלא נבחן כו', וטעם הדבר – מכיון שלא עסק בעניני ההכנות, או שהתעסקותו היתה באופן של בזי-בזיונות, מכיון שאדם חס על כבוד עצמו, אינו מספר ל"רב", כדי שלא יראה בבשתו!...

• • •

מוכרח שיהי' לו משפיע...

.....

"באם יתעוררו אצלו שאלות דכיו"ב להבא - ישאל ויעשה כהוראות המשפיע שי"..." • לחכיבותא דמילתא מובאים בזה כמה צילומי כתי"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בהם מדובר אודות קיום ההוראה "עשה לך רב" • "בקשה נפשית"...

.....

היקיים את ההוראה?

פיענוח הכתי"ק: השמע ע"ד ההוראה עשה לך רב? היקיים אותה?

מוכרח שיקיים הוראת נשיאינו

פיענוח הכתי"ק: מוכרח שיקיים הוראת נשיאינו שיהי' לו משפיע ויתיעץ איתו מזמן לזמן

צריך להיות לו משפיע רוחני...

האומנם ע"ע [=עד עתה] אינו יודע שצ"ל [=שצריך להיות] לו משפיע רוחני

פיענוח הכתי"ק: האומנם ע"ע [=עד עתה] אינו יודע שצ"ל [=שצריך להיות] לו משפיע רוחני

ישאל ויעשה כהוראות המשפיע

(אנני) שעניתיו

ב"ה ב"ג סיון חש"ה כ"ה ב'ע"א

ליום זכרוננו

בטננה לפתחו סיון י"ה סיון

ייעשה כעמם חרות איניק שי

ובמה רצון אנכי רגל על סיון כ"ה ס"ה

אשר ר' וצוקללה נבב' ס' זי

בברכה אב' זלמה

ליום זכרוננו

הוא חש"ה כ"ה ס' זי

אשר ר' וצוקללה נבב' ס' זי

בברכה אב' זלמה

פיענוח הכתי"ק: באם יתעוררו אצלו שאלות דכיו"ב להבא - ישאל ויעשה כהוראות המשפיע שי' (וכפי שעניתיו כמה פעמים, וזהו ע"פ הוראה הידועה של רבותינו נשיאינו, ובמילא אין תועלת באם יכתבו לכאן - ע"פ עצת המשפיע או מדעת עצמו - עוד בזה) בנוגע לשהותו בכחב"ב או חזרתו לכאן.

”מכיון ש”אדם קרוב אצל עצמו”, ובכל ענין ששייך לעצמו הרי הוא ”נוגע בדבר”, לכן, לפני כל דבר רציני שניגש לעשות צריך להיות לו ”רב” להתייעץ עמו.

וכפתגם כ”ק מו”ח אדמו”ר שלפני כל דבר שעושים - ”דארף מען א קוק-טאן וואס שטייט אין שו”ע” .. אלא שעל שו”ע ישנם כו”כ מפרשים . . וממילא, אין לדבר סוף, ולכן, צריך להיות לכל אדם ”רב” שאינו נוגע בדבר שהוא יורה לו מה לעשות.

(משיחת חג הפורים ה’תשמ”ז)

**מוקדש לזכות
כ”ק אדמו”ר שליט”א
מלך המשיח
מהרה יגלה ויגאלנו אכי”ר**

**לע”נ
הרה”ח הרה”ת ר’ צבי הירש
ע”ה בן הרה”ח ר’ בן ציון ע”ה
שפריצר**

נלב”ע ז”ך אלול ה’תש”מ

**נדפס ע”י
בניהם הרה”ת ר’ שמואל
ור’ יעקב שי’ שפריצר**